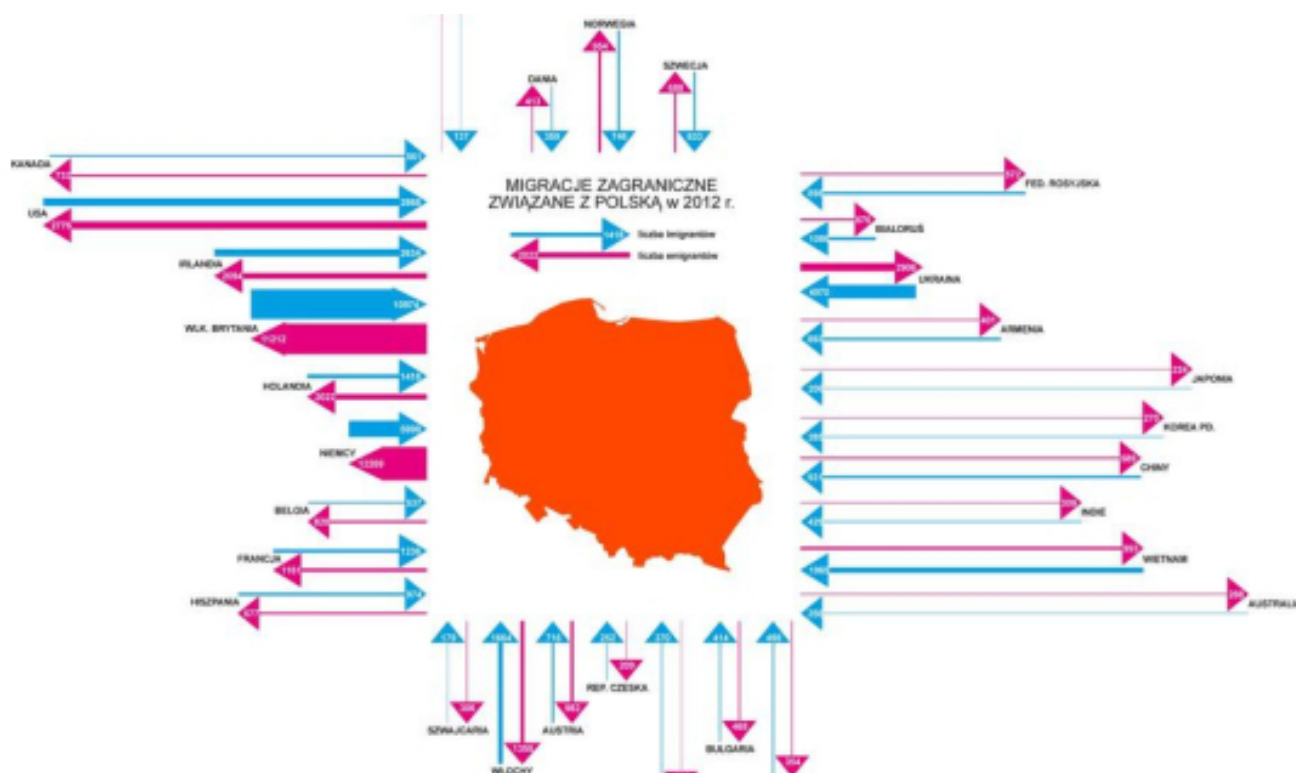

Antynomie tworzenia polityki migracyjnej w Polsce w okresie 2016-2022

Od modelu „kosza na ?mieci” do „instytucjonalnego brikola?u”. Antynomie tworzenia polityki migracyjnej w Polsce w okresie 2016-2022

Zapraszamy na 32. Seminarium Migracyjne, które odb?dzie si? - wyj?tkowo – w czwartek.

Przydatne informacje**Miejsce:** ul. ?urawia 4, 00-503 Warszawa, aula na parterze

Data rozpocz?cia: 15-12-2022

Godzina: 17:00

Go??mi Pracowni Antropologii Migracji przy IEiAK UW b?d? **dr Marek Szonert** (badacz niezale?ny) i **dr hab. S?awomir ?odzi?ski, prof. ucz.** (Wydzia? Socjologii UW).

Dyskutant: prof. dr hab. **Maciej Z?bek** (IEiAK UW).

Opis:

Referat skupia si? na analizie ewolucji prac nad polsk? polityk? migracyjn? w okresie 2016-2022 (listopad). Pierwsza data jest wyznaczona przez wydarzenia zwi?zane z kryzysem migracyjnym w Europie (i jego politycznym odbiorem w Polsce) oraz oficjaln? rezygnacj? z programu polityki migracyjnej pa?stwa przyj?tego w 2012 r. Drug? dat? wyznacza kryzys humanitarny na polsko-bia?oruskiej granicy (maj?cy miejsce od sierpnia 2021 a? do dnia dzisiejszego, cho? obecnie ju? z mniejsz? intensywno?ci?) oraz skutki wojny w Ukrainie i przyj?cie uciekinierów wojennych z tego kraju w Polsce (listopad 2022). W tym te? czasie nast?pi?a zmiana statusu migracyjnego naszego kraju z kraju typowo emigracyjnego w kraj emigracyjno-imigracyjny, g?ównie za spraw? migracji

Na skróty

- [Dy?ury](#)
- [Katalog biblioteki](#)

zarobkowych opierających się na dominacji migracji krótkoterminowych i cyrkulacyjnych (przede wszystkim z Ukrainy). Dlatego wadze państwa podjęty prób stworzenia nowego programu polityki migracyjnej skierowanego głównie na kwestie gospodarcze i potrzeby rynku pracy. Projekty tego programu zostały jednocześnie skontrastowane z wymogami specyficznie rozumianego bezpieczeństwa państwa, dotyczącego zarówno sfery wewnętrznej (obawy przed niekontrolowaną imigracją z krajów pozaeuropejskich), jak i zewnętrznej, dotyczącej ochrony granic państwa. Opozycja obu tych tendencji spowodowała, że do tej pory nie udało się przyjąć programu polityki migracyjnej, co stanowi, naszym zdaniem, przykład porażki polityki publicznej. W referacie zwracamy uwagę z jednej strony na obiektywne uwarunkowania i potrzeby takiej polityki (przede wszystkim gospodarcze i demograficzne), a z drugiej strony podkreślamy znaczenie sytuacji politycznej w kraju oraz zmian w administracji publicznej, które utrudniają jej przyjęcie. W swojej analizie opieramy się na perspektywie nowego instytucjonalizmu, próbując wykorzystać dwa modele zmiany organizacyjnej polityki publicznej: „kosza na śmieci” (March, Olsen 1976; Fioretii, Lomi 2007) podkreślającego pozornie działającego w dziedzinie tworzenia polityki migracyjnej oraz „instytucjonalnego brikolżu” (*institutional bricolage*) podkreślającego związ z deficytem tej polityki a koniecznością naglego rozwiązywania problemów migracyjnych, który może stanowić bodziec do podjęcia działań innowacyjnych w tym zakresie (Carstensen 2017).

Biogramy:

Marek Szonert - doktor nauk humanistycznych. Absolwent dwóch kierunków studiów: polityki społecznej oraz profilaktyki społecznej i resocjalizacji, a także studiów podyplomowych z zakresu: organizacji pomocy społecznej, filozofii i etyki oraz integracji europejskiej. Doktoryzował się w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych w 1996 r. gdzie bronił pracy na temat: „Europejskie polityki azylowe a reakcje na migrację uchodźców i poszukiwaczy azylu w Polsce”. Doświadczenia zawodowe koncentrował wokół dwóch tematów: pomocy społecznej (do 1991 r.) oraz migracji międzynarodowych (od 1991 r. do 2022 r.). W dziedzinie migracji pracował w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (i Administracji) oraz w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców. W Urzędzie przez 12 lat pełnił funkcję: początkowo dyrektora departamentu unii europejskiej i współpracy międzynarodowej a następnie biura współpracy międzynarodowej. Od lutego 2022 r. jest na emeryturze. Jest autorem lub współautorem artykułów poświęconych problematyce migracji zagranicznych w Polsce oraz problematyce polityki migracyjnej.

Sławomir Ździński – socjolog, dr hab., profesor uczelni, pracuje na Wydziale Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Jego podstawowe zainteresowania badawcze to socjologia migracji i etniczności, a w szczególności zagadnienia wielokulturowości i polityki wobec mniejszości narodowych w Polsce. Jest autorem i współautorem publikacji na ten temat. Ostatnie najważniejsze publikacje to dwie książki: autorska monografia pt. *Nazwy i granice etniczne. Dodatkowe nazwy miejscowości w językach mniejszości w Polsce* (Scholar, 2021) oraz książka współautorska wraz z Ewą Nowicką, *Długie trwanie narodu. Społeczne wymiary polskości (1988-2021)*, (Collegium Civitas, 2021).

Polecana literatura:

- Carstensen Martin B. (2017). *Institutional bricolage in times of crisis*, “European Political Science Review” 1(9), pp. 139–160 (OA: <https://www.cambridge.org/core/journals/european-political-science-review/article/institutional-bricolage-in-times-of-crisis/27CF8E9E3B6193B025D16D12D1577B36> [1])

Adres URL źródła: <https://etnologia.uw.edu.pl/aktualnosci/antynomie-tworzenia-polityki-migracyjnej-w-polsce-w-okresie-2016-2022>

Odniesienia

[1] <https://www.cambridge.org/core/journals/european-political-science-review/article/institutional-bricolage-in-times-of-crisis/27CF8E9E3B6193B025D16D12D1577B36>